

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžr/25/2014
Identifikačné číslo spisu:	8011200825
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8011200825.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci navrhovateľov: 1/ P. N., nar.: XX. P. XXXX, trvale bytom R. XXX, XXX XX R., 2/ JUDr. Ľuboš Bajúžik, správca konkurznej podstaty Poľnohospodárske družstvo Udavské, v konkurze, 067 31 Udavské, IČO: 00 697 790, so sídlom Námestie slobody 2, 066 01 Humenné, 3/ AB AUTO, spol. s r.o., so sídlom ul. Starinská, 066 01 Humenné, IČO: 36 451 380, právne zastúpeného JUDr. Henrietou Danišovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Muchovo námestie 1, 851 01 Bratislava, proti odporcovi: Okresnému úradu v Humennom, so sídlom Mierová 4, 066 01 Humenné, za účasti: T. T., rod. T., nar.: XX. Z. XXXX, bytom R. 110, XXX XX R., D.. P. B., rod. B., nar.: X. G. XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX X., J.. K. B., rod. X., nar.: XX. P. XXXX, bytom Z. Q. XXXX/XX, XXX XX O., F. B., rod. X., nar.: XX. T. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., F. B., rod. V., nar.: X. G. XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., F. B., rod. A., nar.: XX. P. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., B. B., rod. B., nar.: XX. F. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., T. B., rod. A., nar.: XX. P. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., P. B., rod. B., nar.: XX. F. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., dedička po nebohej F. K. - A. B., bytom R. X, A. B., bytom O. XXX/XX, XXX XX Q., F. Q., bytom P. XXX, XXX XX O., V. K., bytom R. X, XXX XX R., F. K., bytom R. XXX, XXX XX R., P. B., rod. X., nar.: XX. F. XXXX, bytom B. XXXX/X, XXX XX A., K. B., rod. B., nar.: X. P. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., dedička po nebohých T.K. a F.K. - F. B., trvale bytom Q., XXX XX O., M. E., bytom R. XXX, XXX XX R., D.. P.K., bytom R. XXX, XXX XX R., F. R., bytom R. XX, XXX XX R., D.. P. C., rod. C., nar.: XX. Z. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., dedič po nebohej T.M. - D.. V.M., trvale bytom H. XX, XXX XX O., F.. P. A., bytom K. X, XXX XX O., F.. F. Z., bytom F.. B. X, XXX XX X., F.. F. Z., R. XXX, XXX XX R., V.M., rod. T., nar.: XX. P. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., F. L., rod. L., nar.: XX. Q. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., O. L., rod. L., nar.: XX. T. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., B. L., rod. L., nar.: XX. T. XXXX, bytom K. Q. XXX/XX, XXX XX A., P. L., rod. L., nar.:.. G. XXXX, bytom B. XXX, XXX XX O., P. L., rod. L., nar.: XX. P. XXXX, bytom G. XXX/XX, XXX XX A., D.. P. L., bytom R. XXX, XXX XX R., K. L., bytom J. XX, XXX XX L., F. L., bytom R. XXX, XXX XX R., V. L., rod. L., nar.: XX. F. XXXX, bytom H.. Z.. XXX, XXX XX J. Z., P. L., rod. L., nar.: X. F. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., P. L., rod. L., nar.: XX. F. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., P. L., rod. L., nar.: XX. H. XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., V. L., rod. L., nar.: XX. T. XXXX, bytom R. XX., XXX XX R., T. L., rod. L., nar.: XX. P. XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., dedička po nebohej F.T. - F. L., bytom R. XXX, XXX XX R., T. H., bytom R. XXX, XXX XX R., Ing. P.T., bytom R. XXX, XXX XX R., F.T., bytom R. XXX, XXX XX R., B.T., bytom R. XXX, XXX XX R., P. L.. rod. L., nar.: XX. P. XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX O., P. L., rod. A., nar.: X. F. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., F. L., rod. V., nar.: XX.. T. XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., P. L., rod. L., nar.: XX. T. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., A. L., rod. L., nar.: XX. P. XXXX, bytom K. XXX, XXX XX K., A. L., rod. L., nar.: XX. F. XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., K. L., rod. L., nar.: XX. T.

XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., F. L., rod. F., nar.: XX. H. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., T. L., rod. L., nar.: XX. L. XXXX, bytom A. XXX, XXX XX O., dediči po nebohom T. X. - T. L., bytom R. XXX, XXX XX R., V. P., bytom R. XXX, XXX XX R., T. A., XXX XX R., V. X., bytom R. XXX, XXX XX R., P. X., XXX XX X. Z. R. XXX, Q. X., bytom R. XXX, XXX XX R., L. X., bytom XXX XX X. XXX, F. X., bytom L. XXX, I., G. J., dedička po nebohej T. A. - F. L., bytom R. XXX, XXX XX R., P. L., rod. L., nar.: XX. F. XXXX, bytom X. XXXX/XX, XXX XX Q., P. L., rod. L., nar.: X. Z. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., V. L., rod. L., nar.: X. Q. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., L.. D... T. L., rod. L., nar.: XX. P. XXXX, bytom U. J. XX, XXX XX L. Q., D.. X. L., rod. L., nar.: X. H. XXXX, bytom O. XXXX/X, XXX XX O., D.. X. L., rod. L., nar.: XX. F. XXXX, bytom V. XXXX/X, XXX XX O., F. L., rod. L., nar.: XX. P. XXXX, bytom Q. X. XXX/XX, XXX XX O., D.. V. L., rod. L., nar.: XX. P. XXXX, bytom O. XXXX/XX, XXX XX O., Ing. P. L., rod. L., nar.: XX. F. XXXX, bytom Q. X. XXX/X, XXX XX O., D.. G. L., bytom Q. XXX, K.R., rod. F., nar.: X. H. XXXX, bytom F. XXX, XXX XX O., X. G., rod. G., nar.: XX. P. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., P. G., rod. G., nar.: X. F. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., dedička po nebohom B. G. - M. A., bytom V. O. XX, XXX XX V. O., F. G., bytom R. XXX., XXX XX R., X. G., bytom R. XXX, XXX XX R., T. G., rod. X., nar.: XX. P. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., T. G., rod. V., nar.: XX. P. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., F. G., rod. L., nar.: X. T. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., F. G., rod. G., nar.: XX. Q. XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., F. M., rod. M., nar.: XX. F. XXXX, bytom A. XXXX/X, XXX XX O., F. M., rod. M., nar.: XX. Z. XXXX, bytom A. XXXX/X, XXX XX O., V. U., rod. U., nar.: X. G. XXXX, bytom X. X, XXX XX X., P. U., rod. U., nar.: XX. T. XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., F. U., rod. V., nar.: XX. F. XXXX, bytom Z. Q. XXXX/XX, XXX XX O., F.. P. U. C., bytom B. XXX, XXX XX B. - A., D.. F.. T. U., B. XX, F., dediči po nebohej V. U. - L. U., bytom R. XXX, XXX XX R., F. U., bytom R. XXX, XXX XX R., D.. F. U., rod. V., nar.: XX. F. XXXX, bytom K. XXXX/X, XXX XX O., F. O., rod. A., nar.: X. T. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., T. O., rod. H., nar.: XX. F. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., dediči po nebohom P. O. - V. O., bytom R. XXX, XXX XX R., X. O., rod. O., nar.: X. P. XXXX, bytom R. 191, XXX XX R., F. O., rod. O., nar.: XX. L. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., V. O., rod. O., nar.: X. P. XXXX, bytom A. XXXX/XX, XXX XX O., D.. L. O., bytom R. XXX, XXX XX R., F. O., rod. L., nar.: XX. Z. XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., D.. P. O., rod. O., nar.: XX.. T. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., F. O., rod. B., nar.: XX. P. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., D.. T. O., rod. A., nar.: XX. Z. XXXX, bytom F. X., XXX XX B. B., F. O., rod. O., nar.: X. L. XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., F. O. X., bytom R. XXX, XXX XX R., D.. T. O., bytom R. XXX, XXX XX R., F.. Q. C., rod. U., nar.: XX. L. XXXX, bytom H. XXXX/XX, XXX XX F., dedička po nebohom T.T. - F.. F. P., bytom A. X, XXX XX O., T. P., rod. X., nar.: XX. F. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., F. P. - F. F. na základe splnomocnenia zo dňa 29. apríla 2013, V. P., rod. V., nar.: X. G. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., dedička po nebohom F. L. - F. A., bytom I. XX, XXX XX B., A. V., bytom E. X., XXX XX B., F. A., rod. A., nar.: XX. F. XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX O., V. A., rod. G., nar.: XX.X.XXXX, bytom P. XXX, XXX XX P., P. A., rod. A., nar.: XX. Z. XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX O., J. A., rod. L., nar.: XX. G. XXXX, bytom V. O. XXX, XXX XX V. O., dediči po nebohom G. A. - L. A., bytom X. XX, XXX XX A. Z. C., D.. J. I., bytom E. X, XXX XX J., F. A., rod. A., nar.: XX. Q. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., T. A., rod. B., nar.: XX. P. XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., T. A., rod. F., nar.: XX. Z. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., F. A., rod. V., nar.: X. Z. XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXXXX O., X. A., rod. L., nar.: X. P. XXXX., bytom R. XXX, XXX XX R., dediči po nebohom P. L. - P. A., bytom XXX XX H. XXX, F. A., bytom XXX XX A. XXX, U. A., bytom R. XXX XX R., B. A., rod. A., nar.: XX. G. XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., F. A., rod. C., nar.: X. T. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., X. A., rod. O., nar.: XX. P. XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., B. A., rod. A., nar.: X.. G. XXXX, bytom J. XX, XXX XX V. O., D.. P. A., rod. A., nar.: XX... Q. XXXX, bytom F. XX, XXX XX B., D.. F. A., rod. A., nar.: XX. L. XXXX, bytom J. XX, XXX XX B. B., D.. T. A., rod. A., nar.: XX. T. XXXX, bytom B. XX., XXX XX A., D.. T. A., rod. A., nar.: X. Z. XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX K., L. A., rod. V., nar.: X. P. XXXX, bytom Q. XXX, XXX XX O., O. A., rod. H., nar.: XX... T. XXXX, bytom A. Z..XXX,XXX XX A. Z. V. E., rod. X., nar.: XX. T. XXXX, bytom I. XXXX/XX, XXX XX O., X. E., rod. V., nar.: XX. T. XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX O., F. E., rod. L., nar.: XX. F. XXXX, bytom L. O. XX, XXX XX O., dedička po nebohej

X.T. - F. E., bytom XXX XX L. Z. C. XXX, T. E., rod. A., nar.: XX. H. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., dedička po nebohej M. U. - K. F., bytom J. XX, XXX XX A. - B., F. Z. J., bytom V. XX, XXX XX D. X. L., D.. K. V., bytom L.. V. C. X., XXX XX F., F. E. U., rod. U., nar.: G. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., D.. F. F., rod. F., nar.: XX. P. XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX O., F. F., rod. A., nar.: X. T. XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., V. F., rod. F., nar.: X. P. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., T. F., rod. F., nar.: XX.. P. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., F. F., rod. A., nar.: XX. Q. XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., M. F., rod. T., nar.: X. P. XXXX, bytom X. XXXX/XX, XXX XX O., T. F., rod. G., nar.: XX. G. XXXX, bytom V. XXX, XXX XX Q., F. Z., rod. L., nar.: XX. G. XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., F. Z., rod. Z., nar.: XX.. P. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., E. Z., rod. Z., nar.: XX. P. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., T. Z., rod. L., nar.: XX. H. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., V. H., rod. H., nar.: X. Q. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., F. H., rod. V., nar.: XX. L. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., V. H., rod. T., nar.: XX. F. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., X. H., rod. L., nar.: XX. P. XXXX, bytom F. XXXX/X, XXX XX X., F. H., rod. K., nar.: XX. L. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., V. X., rod. X., nar.: XX. L. XXXX, bytom L. X. O. F. V. XXX, XXX XX L. X. O., V. X., rod. L., nar.: XX. P. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., T. X., rod. V., nar.: XX. Z. XXXX, bytom L. XXXX/XX, XXX XX O., T. X., rod. V., nar.: X. H. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., X. X., rod. X., nar.: XX. L. XXXX, bytom B. XXXX/XX, XXX XX B., M. X., rod. X., nar.: XX. F. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., F. X., rod. X., nar.: XX. F. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., F. X., rod. V., nar.: XX. T. XXXX, bytom R. 233, XXX XX R., X. X., rod. V., nar.: XX. P. XXXX, bytom O. XXX/XXX, XXX XX G., P. X., rod. X., nar.: XX. T. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., F. X., bytom F. XX, XXX XX X., T. X., rod. V., nar.: XX. P. XXXX, bytom V. XXXX/XX, XXX XX O., X. X., rod. X., nar.: XX. T. XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX O., F. X., rod. L., nar.: XX.. H. XXXX, bytom I. XX, XXX XX V. Z., I. X., rod. L., nar.: X. T. XXXX, bytom V. O. XX, XXX XX V. O., P. X., rod. X., nar.: XX.. Z. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., O. J., rod. F., nar.: X. P. XXXX, bytom X. XXXX/XX, XXX XX O., X.. M. J., rod. G., nar.: XX. L. XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., L. J., rod. J., nar.: X. F. XXXX, bytom U. Q. XX, XXX XX Q., M. Q., rod. L., nar.: X. G. XXXX, bytom X. XX/X, XXX XX F., T. Q., rod. B., nar.: XX. P. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., J.. H. Q., rod. V., nar.: XX.. Z. XXXX, bytom U. XXXX/X, XXX XX O., L. po nebohej T. Q. - T. Q., bytom R. XXX, XXX XX R., F. Q., bytom R. XXX, XXX XX R., F. V., rod. X., nar.: X. L. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., P. Q., rod. V., nar.: XX.. L. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., B. V., rod. V., nar.: XX. P. XXXX, bytom X. XXXX/XX, XXX XX Q., V. V., rod. V., nar.: XX. F. XXXX, bytom A. XXXX/XX, XXX XX O., F. V., rod. E., nar.: XX. Z. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., T.T., rod. V., nar.: XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., O.T., J.. V., nar.: XX. P. XXXX, bytom R. XXX, XXX X X R., F.T., rod. V., nar.: XX. T. XXXX, bytom X. XXXX/XX, XXX XX Q., F.T., rod. V., nar.: X. Z. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., F.V., rod. F., nar.: X. F. XXXX, bytom Z. Q. XX/XX, XXX XX O., T. V., rod. V., nar.: XX. F. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., V.T., rod. K., nar.: XX. P. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., P. V., rod. B., nar.: XX. P. XXXX, bytom H. XXXX/X, XXX XX O., U.T., rod. T., nar.: XX. G. XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., P. V., rod. V., nar.: XX. T. XXXX, bytom P. XXX, XXX XX O., V.T., rod. V., nar.: XX. L. XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., X.T., rod. V., nar.: XX. T. XXXX, bytom R. X, XXX XX R., P. V., rod. V., nar.: XX. P. XXXX, bytom A. XXXX/XX, XXX XX O., V.D., rod. V., nar.: XX. P. XXXX, bytom Q. XXX, XXX XX Q., D.. F.T., rod. V., nar.: XX. T. XXXX, bytom Z. O. XXX, XXX XX Z. O., D.. F. V., rod. V., nar.: XX. L. XXXX, bytom Z. E. XXX, XXX XX K., T. K., rod. L., nar.: XX. F. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., X. K., rod. K., nar.: X. P. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., V. K., rod. G., nar.: X. F. XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX V. Z., X. K., rod. K., nar.: XX. P. XXXX, bytom F. XXX, XXX XX F., F. K., rod. A., nar.: XX. P. XXXX, bytom U. XXXX/X, XXX XX O., dedička po nebohej T. T. - P. K., bytom R. XXX, XXX XX R., D.. P. V., rod. V., nar.: X. F. XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX O., P. V., rod. V., nar.: X. F. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., T. V., rod. L., nar.: X. P. XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., O. V., rod. L., nar.: XX. L. XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., zastúpených JUDr. Ing. P., ďalej za účasti T. V., rod. X., nar.: X. P. XXXX, bytom B. X/XX, XXX XX B., P. O., rod. O., nar.: X. G. XXXX, bytom X. XXX, XXX XX X., F.D., rod. M., nar.: XX. T. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., P. V., rod. V., nar.: X. P. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., A. X., rod. X., nar.: XX. F.

XXXX, bytom B. XXXX/XX, XXX XX I., zastúpení opatrovníkom Okresného súdu v Prešove D.. P. L., ďalej za účasti E. T., rod. B., nar.: X. P. XXXX, bytom X. XXXX/XX, XXX XX X., F. J., rod. L., nar.: X. T. XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., F. E., rod. F., nar.: XX. T. XXXX, bytom H. XXXX/XX, XXX XX O., F.. L. B., rod. X., nar.: XX. P. XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX B. Z. B., U. B., rod. X., nar.: XX. Q. XXXX, bytom X. XXX/X, XXX XX B. Z. B., D.. B. A., rod. A., nar.: XX. F. XXXX, bytom V. XXXX/X, XXX XX K., dediči po P. L., rod. L., nar.: X. P. XXXX, posledne bytom A.. Z. XX, XXX XX F., zomrelom XX. F. XXXX - D.. K. L., bytom XXX XX F., O. XX, P. L., bytom A.. Z. XX, XXX XX F., D.. M. Z., rod. L., bytom A.. Z. XX, XXX XX F., I.T., rod. O., nar.: X. T. XXXX, bytom Z. Q. XXX, XXX XX O., K. U., rod. U., nar.: XX. Q. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., U. B., rod. X., nar.: XX. P. XXXX, bytom E. XXXX/X, XXX XX K., X. X., rod. X., nar.: XX. P. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., T.T., rod. V., nar.: X. T. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., L. U., rod. V., nar.: XX. P. XXXX, bytom O. XXXX/XX, XXX XX O., F. X., rod. F., nar.: XX. G. XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX X., T. X., rod. X., nar.: XX. Q. XXXX, bytom R. XX, XXX XX R., P. L., rod. L., nar.: X. F. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., V. X., rod. X., nar.: X. T. XXXX, bytom X.. O. XX, XXX XX V. A., F. X., rod. X., nar.: X. F. XXXX, bytom I. XXX, XXX XX I., D.. K. X., rod. X., nar.: XX. Q. XXXX, bytom F. XXX/X, XXX XX A., D. B., rod. X., nar.: XX. P. XXXX, bytom L. XXX/X, XXX XX A., X.. V. G., rod. G., nar.: XX. Q. XXXX, bytom F. Z. XXXX/XX, XXX Y. X., U. O., rod. B., nar.: XX. F. XXXX, bytom L. XX/XX, XXX XX B., V. U., rod. X., nar.: XX. P. XXXX, bytom X. 1383/11, XXX XX O., X. U., rod. X., nar.: X. P. XXXX, bytom H. XXXX/XX, XXX XX O., T. A., rod. X., nar.: XX.. L. XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., F.. V. F., rod. X., nar.: XX. Z. XXXX, bytom L. XXXX/X, XXX XX I., M. X., rod. X., nar.: XX. F. XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX O., F. L., rod. L., nar.: X. L. XXXX, bytom H. XXXX/X, XXX XX O., D.. V. P., rod. L., nar.: XX. G. XXXX, bytom B. XXX/..., XXX XX Z., P. V., rod. V., nar.: XX. F. XXXX, bytom V. XX, XXX XX O., D.. A. O., rod. A., nar.: X. F. XXXX, bytom F. XX/XX, XXX XX O., F. A., rod. V., nar.: X. G. XXXX, bytom A. XXX/XXX, Q., F. O., nar.:.. T. XXXX, P. XX, XXX XX A., P. A., bytom R. XXX, XXX XX R., D.. X. F., bytom X. XX, XXX XX Q., X. J. bytom R. XX, XXX XX R., T.. T.. M. B., bytom K. X., X X X X X A., Poľnohospodárske družstvo Udavské, zastúpeného Magdalénou Fecíkovou, podpredsedom, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporcu zo dňa 26. septembra 2011 č. 2011/00043-35-OJ a o odvolaní navrhovateľov 2/, 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2Sp/19/2011-534 zo dňa 3. júla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Prešove č. k. 2Sp/19/2011-534 zo dňa 3. júla 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e :

I.

A. súd v Prešove napadnutým rozsudkom č. k. 2Sp/19/2011-534 zo dňa 3. júla 2013 potvrdil rozhodnutie odporcu zo dňa 26. septembra 2011 č. 2011/00043-35-OJ, uvedené v záhlaví tohto rozhodnutia. Účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva že krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci bolo v súlade so zákonom a odvolacie dôvody navrhovateľov neodôvodňovali jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení § 2 ods. 1, 2 v spojení s § 3 ods. 1, 2, 3 s § 4 ods. 1, 2, s § 5 ods. 1, 3 zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a doplnení zákona NR SR č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 503/2003 Z. z.), ktorú právnu úpravu citoval, postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v tretej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov.

Krajský súd v preskúmanej veci z administratívneho spisu mal za preukázané, že odporca preskúmaným rozhodnutím ako príslušný správny orgán podľa § 5 ods. 2 zákona NR SR č. 503/2003 Z. z. a v súlade s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok alebo zákon č. 71/1967 Zb.) rozhodol tak, že oprávnené osoby podľa § 2 ods. 1, § 2 ods. 2 písm. c/ citovaného zákona, ktoré sú uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia na čl. 1 až 12 spĺňajú podmienky uvedené v § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 503/2003 Z. z. na navrátení vlastníctva k pozemkom, ktoré im boli odňaté bez náhrady postupom podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov na Jednotné roľnícke družstvo v Udavskom, ktorého právnym nástupcom je Poľnohospodárske družstvo Udavské „v likvidácii“ v konkurze, so sídlom 067 31 Udavské, IČO: 00 696 790.

Vo výroku č. 2 preskúmaného rozhodnutia správny orgán uviedol, že oprávneným osobám sa dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia navráti vlastníctvo k pozemkom v katastrálnom území zapísané pôvodne na pozemkovoknižnej vložke č. 575, neskôr odpísané na základe č. d. 1369 zo dňa 29. novembra 1950 do pozemkovoknižnej vložky č. 683, ktoré prešli na Jednotné roľnícke družstvo v Udavskom z dôvodu uvedeného v ustanovení § 3 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona, a to podľa stavu prechodu, ktorý je presne popísaný čo sa týka pozemnoknižnej vložky č. 683 ako aj predmetné parcely mpč. a druh pozemku a výmery, ktoré vo výroku špecifikoval.

Ďalej správny orgán uviedol, že po schválení registra obnovenej evidencie pozemkov v katastrálnom území R., obec Udavské, okres Humenné boli tieto nehnuteľnosti až ku dňu účinnosti zákona NR SR č. 503/2003 Z. z. vedené na LV č. XXXX, v k. ú. R., v časti „A“, tam je uvedený stav ku dňu účinnosti reštitučného zákona, t.j. ku dňu 1. januára 2004. V časti „B“ vo vlastníctve Poľnohospodárskeho družstva Udavské „v likvidácii“ v konkurze, so sídlom 067 31 Udavské, v podiele 1/1, právny nástupca Jednotného roľníckeho družstva v Udavskom. Uvedené nehnuteľnosti boli po dobe účinnosti zákona NR SR č. 503/2003 Z. z. právnym nástupcom JRD v Udavskom - Poľnohospodárskym družstvom Udavské „v likvidácii“ v konkurze, predané - Kúpnu zmluvou č. V-1984/04 zo dňa 17. decembra 2004 odpredané P. N., Kúpnu zmluvou č. V-1110/10 zo dňa 31. augusta 2010 boli P. odpredané T.. T.. M. B., trvale bytom A. XX/XX, XXX XX A., Kúpnu zmluvou č. V-1920/2004 zo dňa 20. decembra 2004 bol JUDr. K. odpredaná X. J., trvale bytom R.. XX, XXX XX R. pozemok uvedený v predmetnej kúpnej zmluve, Kúpnu zmluvou č. V-420/2008 zo dňa 27. februára 2008 boli JUDr. K., pozemky uvedené v tejto kúpnej zmluve odpredané obchodnej spoločnosti AB AUTO, spol. s r.o., ul. Starinská, Humenné, ďalej Kúpnu zmluvou č. V-220/11 zo dňa 7. marca 2011 boli T.. T.. M. B. odpredané P. N. uvedené v predmetnej kúpnej zmluve.

Zároveň správny orgán uviedol vo výrokovej časti terajší stav podľa KN (ktorý špecifikoval), ktoré boli vytvorené podľa geometrického plánu číslo 44/2005, úradne overeného Správou katastra Humenné pod číslom 202/02 zo dňa 15. júna 2005, geometrického plánu číslo 76/2005, úradne overeného Správou katastra Humenné pod číslom 428/05 zo dňa 14. decembra 2005 a geometrického plánu číslo 43/2006, úradne overeného Správou katastra Humenné pod číslom GI-330/06 zo dňa 5. októbra 2006.

Pod bodom 3 výrokovej časti rozhodnutia správny orgán rozhodol o tom, že Správa katastra Humenné na základe tohto právoplatného rozhodnutia zapíše pozemky uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia na LV tak, ako je uvedené menovite na jednotlivé oprávnené osoby na č.l. 17 až 27 preskúmaného rozhodnutia.

Výrok rozhodnutia odôvodnil správny orgán tým, že poukázal v celom rozsahu na uplatnený reštitučný nárok, ktorý oprávnené osoby na základe individuálnych plných mocí prostredníctvom X. X., bytom R.s. XXX, XXX XX R. ako splnomocneného zástupcu si uplatnili na pozemky uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia, ktorý bol Obvodným pozemkovým úradom Humenné zaevidovaný pod číslom 04/01979 dňa 30. decembra 2004 ako oprávnené osoby podľa § 2 ods. 1 a § 2 ods. 2 reštitučného zákona, žiadali o prinavrátenie vlastníctva k pozemkom zapísaných v pozemkovoknižnej vložke číslo 575, v katastrálnom území R. odpísané do pozemkovoknižnej vložky číslo 683 v k. ú. R. a na základe č. d. 1369 zo dňa 29. novembra 1950 prešli na právnickú osobu JRD v Udavskom v celosti podľa § 3 ods. 1 písm. d/ reštitučného zákona odňatím bez náhrady postupom podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 81/1949 Zb. SNR.

Správny orgán detailne popísal postup, ktorý predchádzal vydaniu samotného rozhodnutia a okrem iného v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia poukázal aj na postup, ktorý predchádzal vydaniu preskúmaných rozhodnutí v roku 2008. Proti všetkým 96 rozhodnutiam správneho orgánu č. j. 2008/00269-1-VE až č. j. 2008/00269-96-VE v zákonom stanovenej lehote podal JUDr. Ľuboš Bajuzík, advokát, návrh na preskúmanie a predmetné rozhodnutia boli Krajským súdom Prešov pod jednotlivými spisovými značkami konania zrušené z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov a nedostatočne zisteného skutkového stavu, pretože správny orgán konal bez účasti správcu konkurznej podstaty v danom konaní a okrem iného boli v predmetných rozhodnutiach krajského súdu uvedené aj ďalšie pochybenia, ktoré bolo potrebné zo strany správneho orgánu napraviť.

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uviedol, že v rámci zisťovania na základe Uznesenia Krajského súdu v Košiciach č. 2K 563/95-315 zo dňa 21. decembra 2009 zistil, že v konkurznej veci úpadcu Poľnohospodárske družstvo Udavské, so sídlom v Udavskom JUDr. Ľuboš Bajuzík, advokát, Nám. slobody 2, Humenné bol zbavený funkcie správcu konkurznej podstaty. Následne správny orgán listom zo dňa 11. februára 2010 požiadal Krajský súd Košice o písomne stanovisko, či predmetné uznesenie súdu nadobudlo právoplatnosť resp. v akom štádiu sa vec nachádza. Správny orgán rozhodnutím zo dňa 23. apríla 2010 podľa § 29 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov prerušil konanie vo veci oprávnených osôb na dobu do dňa právoplatne ukončeného konania Krajského súdu v Košiciach č. k. 2K 563/95-315, v konkurznej veci úpadcu. Na základe oznámenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2K/563/1995 zo dňa 22. októbra 2010 a po oznámení potrebných skutočností správny orgán po skompletizovaní administratívneho spisového materiálu a zabezpečení chýbajúcich podkladov k rozhodnutiu vo veci podľa § 3 ods. 3 správneho poriadku v záujme hospodárnosti konania spojil na spoločné konanie veci vedené pod č. j.: 2008/00269-1-VE až č. j.: 2008/00269-96-VE s tým, že spoločné konanie sa ďalej viedlo pod č. j.: 2011/00043. Správny orgán prihládol na rovnaké právne posúdenie a rovnaký obsah stanovísk jednotlivých účastníkov konania.

Správny orgán konštatoval, že oprávnené osoby uvedené v bode 1 výroku rozhodnutia si dňa 30. decembra 2004 na základe individuálnych plných mocí prostredníctvom X. X., bytom R.Q.. XXX, XXX XX R. uplatnili na Obvodnom pozemkovom úrade v Humennom podľa reštitučného zákona nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom, a preto za nedôvodnú považoval námietku S KP PD Udavské „v likvidácii“ v konkurze, že reštitučný nárok nebol oprávnenými osobami uplatnený včas. Taktiež za nedôvodnú považoval námietku S KP PD Udavské „v likvidácii“ v konkurze, že X. X. nevystupoval za oprávnené osoby, ale za Urbariát lesná, poľná a pasienková spoločnosť Udavské. Z administratívneho spisu úradu jednoznačne vyplynulo, že oprávnené osoby uvedené v bode 1 výroku rozhodnutia splnili podmienku uplatnenia reštitučného nároku v zákonom stanovenej lehote do 31. decembra 2004, zastávajúc názor, že plnomocenstvo je jednostranný právny úkon, ktorým zastúpený deklaruje správnomu orgánu, kto je oprávnený zastupovať ho v správnom konaní a v akom rozsahu, s poukazom na to, že správny poriadok vyžaduje písomnú formu plnomocenstva. Konštatoval, že zo zaevidovaného podania bolo preukázané, že oprávnené osoby si uplatnili reštitučný nárok na základe písomných

individuálnych plných moci udelených oprávnenými osobami X. X., R., ktorými ho splnomocnili na uplatnenie reštitučného nároku na navrátenie vlastníctva k pozemkom uvedeným v bode 2 výroku tohto rozhodnutia, podanie X. X. podpísal ako splnomocnený zástupca navrhovateľov, a nie ako splnomocnený zástupca pozemkového spoločenstva - Urbariátu lesnej, poľnej a pasienkovej spoločnosti Udavské, ako aj že zároveň bol X. X. oprávnenými osobami splnomocnený na dokladovanie a preberanie všetkých písomností, vrátane rozhodnutia vo veci uplatnenia reštitučného nároku.

Ďalej správny orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že existencia reštitučného titulu bola preukázaná verejnou listinou Uznesením Okresného súdu v Humennom, č. d. 1369 zo dňa 29. novembra 1950, na základe ktorého prešli nehnuteľnosti uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia na JRD v Udavskom z dôvodu uvedeného v ustanovení § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č.503/2003 Z. z.. Predmetné rozhodnutie bolo právoplatne schválené rozhodnutím Okresného úradu v Humennom, katastrálny odbor zo dňa 22. januára 1999 podľa zákona NR SR č. 180/1995 Z. z. v rámci schválenia registra obnovej evidencie pozemkov, v k. ú. R., obec Udavské, okres Humenné a ku dňu účinnosti reštitučného zákona, t.j. 1. januára 2004 bola vyznačená na LV č. XXXX, časť „B“, v k. ú. R.. Na základe takéhoto prechodu na právneho predchodcu povinnej osoby JRD v Udavskom by pozemky nemohol odpredať kúpnyml zmluva jednotlivým osobám. Tieto skutočnosti potvrdzuje aj vo svojom vyjadrení zo dňa 17. januára 2011 správca konkurznej podstaty, keď uviedol, že v súlade s § 17, 18 Zákona o konkurze zistil podstatu a vykonal súpis podstaty úpadcu podľa podkladov, ktoré mu predložili štatutárni zástupcovia úpadcu. Pozemky v súčasnosti zapísané na LV č. XXXX, katastrálne územie R., boli zapísané na pozemkovoknižnej vložke č. 683 a LV č. XXXX bol založený až rozhodnutím Obvodného úradu v Humennom v roku 1999 v rámci ROEP. Správny orgán ďalej s poukazom na obsah citácie ustanovenie § 4 ods. 1 reštitučného zákona uviedol, že povinnými osobami sú právnické osoby, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona majú k pozemku vo vlastníctve Slovenskej republiky právo hospodárenia alebo právo správy a poľnohospodárske družstvá. Správny orgán konštatoval, že identifikáciu povinnej zistil na základe verejných listín, písomnej identifikácie parciel vyhotovenou Správou katastra v Humennom, písomnou identifikáciou parciel vyhotovenou Správou katastra Humenné pod č. j.: K2-1621/2005 dňa 9. decembra 2005 a K2 1792/2005 dňa 10. januára 2006 a na základe listu vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie R., zo dňa 9. decembra 2005, vyhotoveného Správou katastra Humenné. Správny orgán považoval za nedôvodnú aj námietku S KP PD Udavské „v likvidácii“ v konkurze, že poľnohospodárske družstvo v konkurze sa riadi osobitnou normou, ktorou je Zákon o konkurze a vyrovnaní, ktorá má prednosť pred všetkými ostatnými normami. K tomu uviedol, že Poľnohospodárske družstvo Udavské „v likvidácii“ v konkurze, so sídlom 067 31 Udavské, IČO: 00 696 790 ku dňu účinnosti reštitučného zákona malo nehnuteľnosti uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia vo vlastníctve. Poukázal na to, že majetková transformácia poľnohospodárskych družstiev je v právnom poriadku SR upravená zákonom bývalého Federálneho zhromaždenia č. 42/1992 Zb. o úprave majetkových vzťahov a vyporiadaní majetkových nárokov v družstvách v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého zákona sa poľnohospodárske družstvá pretransformovali v nové podnikateľské subjekty s transparentnými vlastníckymi vzťahmi, transformácia družstiev sa uskutočnila so zámerom vysporiadať majetkové účasti členov a iných oprávnených osôb na majetku družstiev a súčasne prispôbiť vnútorne právne pomery Obchodnému zákonníku, či už zachovaním družstevnej formy hospodárenia alebo aj premenou na inú podnikateľskú formu, základom pre ich uskutočnenie bolo vypracovanie transformačného projektu a jeho schválenie valným zhromaždením oprávnených osôb.

Podľa názoru správneho orgánu rozhodujúcou skutočnosť bolo, že ku dňu účinnosti reštitučného zákona, t.j. ku dňu 1. januára 2004 bolo hodnoverne a záväzne preukázané, že pozemky uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia patrili Poľnohospodárskemu družstvu Udavské „v likvidácii“ v konkurze, so sídlom 067 31 Udavské, ktorú skutočnosť potvrdila aj Správa katastra Humenné listom zo dňa 22. júla 2009 a listom zo dňa 10. januára 2011, keď uviedla, že na LV č. XXXX, katastrálne územie R. v časti „B“ bolo pod číslom zmeny 34/08 zapísané Uznesenie o vyhlásení konkurzu zo dňa 5. novembra 1997 a zároveň bol zrušený pôvodný zápis PD v likvidácii. Pod číslom zmeny 4/99 bolo zapísané Rozhodnutie o schválení registra, pritom Správa katastra Humenné v predmetnom liste uviedla, že v čase vyhlásenia konkurzu t.j. 5. novembra 1997, katastrálny odbor Okresného úradu v Humennom nemohol vyznačiť na LV č. XXXX poznámku PI, pretože v danom čase boli nehnuteľnosti vedené v pozemkovej knihe. LV č.

XXXX, k. ú. R. bol založený v roku 1999 zápisom ROEP, kde spracovateľ zapísal PD v likvidácii, Správa katastra Humenné vykonala opravu zápisu až dňa 14. marca 2008, pričom konkurz bol vyhlásený dňa 5. novembra 1997 pod číslom zmeny 34/08 v zmysle katastrálneho zákona v deň návrhu na vklad V-420/08 zo dňa 27. februára 2008.

Správny orgán zároveň citujúc ustanovenie § 4 ods. 2 zákona, považoval v danom prípade za rozhodujúcu tú skutočnosť, že kúpne zmluvy, uvedené vyššie, boli uzatvorené v čase účinnosti reštitučného zákona a v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 je takýto úkon absolútne neplatný. Konštatoval, že v rámci správneho konania, v ktorom má právomoc konať v zmysle § 5 ods. 1, 2 reštitučného zákona, preto musel na existujúcu absolútnej neplatnosť právneho úkonu prihliadať. Poukazom na to, že povinnou osobou v tomto prípade bolo Poľnohospodárske družstvo Udavské „v likvidácii“ v konkurze, ktoré bolo v konkurze oprávnené nakladať s majetkom, ako aj výkonom práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním s majetkom podstaty prešli na S KP PD Udavské „v likvidácii“ v konkurze, správny orgán vyslovil názor, že S KP PD Udavské „v likvidácii“ v konkurze nemal nakladať s majetkom zapísaným na LV č. XXXX, k. ú. Udavské až do právoplatného rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu Humenné vo veci reštitučného nároku oprávnených osôb.

V závere rozhodnutia správny orgán uviedol, že podstatnou námietkou správcu konkurznej podstaty Udavské „v likvidácii“ v konkurze je skutočnosť, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k. ú. R. boli zaradené do konkurznej podstaty pred účinnosťou zákona č. 503/2003 Z. z., t.j. dňa 1. januára 2004, keď tvrdil, že v čase zaradenia nehnuteľností postupoval v súlade s § 68 ods. 1 Zákona o konkurze a vyrovnaní, zaradením týchto nehnuteľností do konkurznej podstaty úpadcu začal pre nehnuteľnosti platiť zvláštny právny režim zákona, podľa ktorého zákona postupoval aj pri speňažovaní nehnuteľností z konkurznej podstaty a podľa jeho právneho názoru postup správnych orgánov podľa zákona č. 503/2003 Z. z. nie je v danom prípade možný, pretože na režim predmetných nehnuteľností sa vzťahuje ustanovenie zákona, a to § 68 ods. 1 a ďalšími ustanoveniami zákona. Správny orgán zdôraznil, že vlastník pozemku, povinná osoba nesmel disponovať s predmetnými pozemkami, a to ani vtedy, keď sa dostal do konkurzu. Vzhľadom na blokačné ustanovenie § 4 ods. 2 reštitučného zákona bolo možné pristúpiť k predaju takýchto pozemkov až po skončení lehoty, v ktorej bolo možné uplatniť reštitučné nároky 31. decembra 2004, ktoré skutočnosti si mal predávajúci - S KP PD Udavské „v likvidácii“ v konkurze u správneho orgánu overiť. Okrem toho správca konkurznej podstaty Udavské „v likvidácii“ v konkurze mal rešpektovať aj ustanovenie § 68 ods. 1 zákona. Aj keď je pravdou, že zákonodarca nereagoval po prijatí nového reštitučného zákona č. 503/2003 Z. z. príslušnou úpravou, zmenou zákona o konkurze a vyrovnaní, tak aby boli zákony kompatibilné, nemožno preklenúť a opomenúť skutočnosť, že právny úkon uzavretý hoci aj so súhlasom konkurzného súdu je neplatný vzhľadom na znenie ustanovenia § 4 ods. 2 reštitučného zákona.

Správny orgán tiež uviedol, že je pravdou, že súčasní vlastníci nadobudli vlastníctvo k pozemkom uvedeným v bode 2 výroku tohto rozhodnutia v konkurznom konaní č. k. 2K 563/95 na základe kúpnych zmlúv po udelení súhlasu na predaj nehnuteľného majetku opatrením Krajského súdu v Košiciach, avšak správny orgán považuje túto skutočnosť vo vzťahu k posudzovaniu oprávnenosti reštitučného nároku na prinavrátenie vlastníctva za irelevantnú vzhľadom na neplatnosť predmetných kúpnych zmlúv, ktorá vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 2 reštitučného zákona, poukazom na súlad s článkom 1 ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorého je neoddeliteľným atribútom právneho štátu právna istota a spravodlivosť, ako aj, že Ústavný súd v tejto súvislosti vo svojej doterajšej judikatúre poukazuje na princíp právneho štátu ako kľúčový ústavný princíp, na ktorom je budovaný celý právny poriadok i systém fungovania nášho štátu m.m.PL. ÚS 12/05, m.m. II ÚS 48/97, PL ÚS 6/04.

Správny orgán ďalej konštatoval, že v danom prípade posudzoval ochranu reštitučného práva s ochranou vlastníckeho práva súčasných vlastníkov, ktoré nadobudli v konkurznom konaní k nehnuteľnostiam, na ktoré bol uplatnený reštitučný nárok, ktoré práva sa dostali do kolízie, avšak považuje za správne a spravodlivé poskytnúť v danom prípade ochranu oprávneným osobám, navrhovateľom, ktoré v zákonom stanovenej lehote uplatnili reštitučný nárok, a preto za nedôvodnú považoval tiež námietku správcu konkurznej podstaty Udavské „v likvidácii“ v konkurze, že žiadny

subjekt nepoužil jediný možný spôsob, ako vylúčiť a získať veci zapísané do súpisu konkurznej podstaty úpadcu, poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 285/1999, podľa ktorého zaradeniu veci do podstaty sa môže tretia osoba účinne brániť iba postupom podľa § 19 Zákona o konkurze a vyrovnaní a nemôže sa úspešne domáhať iným spôsobom vydania tejto veci, resp. vydania rozhodnutia o zákaze s touto vecou nakladať. K tomu správny orgán uviedol, že v danom prípade do majetkovej podstaty bol pojatý majetok úpadcu Poľnohospodárskeho družstva Udavské „v likvidácii“ v konkurze, so sídlom 067 31 Udavské, resp. orgány verejnej moci, konkurzný súd a S KP PD Udavské „v likvidácii“ v konkurze, sa správali tak, že pozemky uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia do konkurznej podstaty patria, boli vlastníctvom úpadcu, povinnej osoby, pričom ustanovenie § 68 ods. 1 Zákona o konkurze a vyrovnaní ho vylučovalo z majetkovej podstaty bez toho, aby bolo potrebné podať vylučovaciu žalobu v zmysle § 19 ods. 2 zákona, z ktorých dôvodov za tejto situácie oprávnené osoby ani nemali dôvod podávať takúto vylučovaciu žalobu na súd, poukazom na to, že oprávneným osobám do rozhodnutia o nimi uplatnenom reštitučnom nároku nesvedčilo vlastnícke právo k takýmto veciam a oprávnené osoby mali len legitímnu nádej na získanie takéhoto majetku, ak splnia zákonné podmienky pre priznanie nároku.

Správny orgán ďalej poukázal na právny názor Ústavného súdu SR, ktorý vo svojom náleze PL. ÚS 21/08-39, konštatoval, že v prípade kolízie dvoch ústavných princípov - princípu právnej istoty a princípu ochrany ústavnosti a zákonnosti sa spravidla uprednostňuje princíp právnej istoty. Vzhľadom k tejto zásade správny orgán prijal stanovisko, že v prípade akceptovania právneho názoru S KP PD Udavské „v likvidácii“ v konkurze, podľa ktorého ide o zvláštny právny režim upravený zákonom o konkurze a vyrovnaní by došlo k porušeniu princípu právnej istoty obsiahnutého v článku 1 ods. 1 Ústavy SR vo vzťahu oprávnených osôb k reštitučnému zákonu, ktorý im priznáva za predpokladu splnenia zákonom predpokladaných náležitostí právo na navrátenie vlastníctva k pozemkom. Zdôraznil, že uzavretím kúpnych zmlúv došlo k zásahu do práva na majetok oprávnených osôb, navrhovateľov a to neprípustným spôsobom, pretože uzavretie kúpnych zmlúv, ktorými povinná osoba previedla nehnuteľnosti do súkromného vlastníctva fyzických osôb a právnickej osoby, súčasným vlastníkom, účastníkom konania, nemožno považovať za dovoľené obmedzenie vlastníckeho práva, pretože sa nejedná o všeobecný záujem, ktorý by bolo možné tolerovať ako ospravedlniteľný dôvod pre zásah do práva na majetok. Podľa správneho orgánu zákonodarca totiž jednoznačne v ustanovení § 4 ods. 2 reštitučného zákona momentom účinnosti tohto zákona povinnej osobe uložil povinnosť nakladať s pozemkami so starostlivosťou riadneho hospodára a súčasne mu uložil zákaz previesť tento pozemok na inú osobu pod následkom neplatnosti takéhoto právneho úkonu.

Ďalej správny orgán s poukazom na Nález Ústavného súdu SR č. III. ÚS 127/2010-35 zo dňa 22. júna 2010 uviedol, že reštitučné zákony majú zabezpečiť, aby demokratická spoločnosť pristupovala aspoň k čiastočnému zmierneniu následkov minulých majetkových a iných krívd spočívajúcich v porušovaní všeobecne uznávaných ľudských práv a slobôd zo strany štátu. Zákonodarca prijal reštitučný zákon v úmysle prinavrátiť vlastníctvo oprávneným osobám, navrhovateľom, avšak v prípade stotožnenia sa s právnou argumentáciou S KP PD Udavské „v likvidácii“ v konkurze a poskytnutia ochrany vlastníckeho práva súčasným vlastníkom - účastníkom konania, ktoré nadobudli v konkurznom konaní, by znamenalo v konečnom dôsledku, že oprávnené osoby by sa nemohli domôcť reštitučného nároku na navrátenie vlastníctva napriek tomu, že takýto nárok im podľa reštitučného zákona patrí. Rozhodovať o prinavrátení vlastníctva k pozemkom uvedeným v bode 2 výroku tohto rozhodnutia navrhovateľom podľa reštitučného zákona patrí výlučne do právomoci Obvodného pozemkového úradu Humenné. Pokiaľ by správny orgán neprinavrátil oprávneným osobám vlastníctvo k pozemkom uvedeným v bode 2 výroku tohto rozhodnutia, na ktoré si uplatnili reštitučný nárok, oprávnené osoby by sa úspešne nemohli v budúcnosti dovolávať svojho nároku v súdnom konaní, a to jednak z dôvodu uplynutia zákonom stanovenej prekluzívnej lehoty, ako aj z dôvodu nedostatku právomoci súdu.

Krajský súd konštatoval, že z obsahu administratívneho spisu jednoznačne vyplýva, že oprávnené osoby, ktoré sú uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia si prostredníctvom splnomocneného zástupcu X. X. podaním zo dňa 30. decembra 2004 uplatnili reštitučný nárok podľa § 5 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v k. ú. R. podľa reštitučného nároku

uvedeného v § 3 ods. 1 písm. d/ reštitučného zákona. Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že zistený skutkový stav v danom prípade bol zistený dostatočne a napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom. Aj podľa názoru krajského súdu oprávnené osoby splnili podmienky uvedené v ustanovení § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 503/2003 Z. z. a pozemok pôvodne vedený ako mpč. parcela 575 k. ú. Udavské prepísaný do pozemnoknižnej vložky č. 683, ktorý prešiel na JRD Udavské z dôvodu uvedeného v ustanovení § 3 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z. z., je možné prinavrátiť oprávneným osobám, ktoré sú uvedené v bode 1 preskúmaného rozhodnutia.

Ďalej krajský súd konštatoval, že správny orgán v danej veci postupoval v intenciách právnych ustanovení zákona č. 503/2003 Z. z., ktoré citoval, ako aj podľa ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. a pre svoje rozhodnutie si zadovážil dostatok listinných podkladov a dôkazov. Vo veci zistil dostatočne skutkový stav a vychádzajúc zo skutkových okolností, dospel k správne právnemu záveru.

Podľa názoru krajského súdu, ak navrhovatelia v návrhoch na preskúmanie napadnutého rozhodnutia namietali, že prevody na základe uzatvorených kúpnych zmlúv boli odsúhlasené Krajským súdom v Košiciach ako konkurzným súdom, pred samotným ustanovením § 68 ods. 1 Zákona o konkurze a vyrovnaní, má prednosť ustanovenie § 4 ods. 2 reštitučného zákona č. 503/2003 Z. z., a preto námietky navrhovateľov neakceptoval, pretože správny orgán sa jednak s týmito námietkami dostatočne a v celom rozsahu vypořiadal, poukázal na ne v napadnutom rozhodnutí, považujúc tieto námietky v danom prípade za irelevantné.

Krajský súd tiež uviedol, že aj keď sa na predmetných pozemkoch, ktoré sú predmetom reštitučného nároku nachádzajú stavby, ako na to poukazuje navrhovateľ v 1/ rade, resp. aj spoločnosť AB AUTO, spol. s r.o., je táto skutočnosť v tomto konaní bezpredmetná práve z dôvodu, že podstatnou zákonnou podmienkou pre vydanie predmetných nehnuteľností bolo to, že na základe rozhodnutia z 29. novembra 1950 došlo k prevodu týchto pozemkov podľa zákona č. 81/1949 Zb. práve na JRD Udavské so sídlom Udavské. Na základe uvedeného bola preto povinná osoba v tomto konkrétnom prípade až do rozhodnutia o navrátení vlastníctva k pozemkom oprávneným osobám nakladať s nehnuteľnosťami so starostlivosťou riadneho hospodára a nemohla previesť pozemok odo dňa účinnosti tohto zákona, t.j. od 1. januára 2004 do vlastníctva iného. S poukazom na obsah ustanovenia § 4 ods. 2 reštitučného zákona, aj ostatné námietky, uvádzané jednak navrhovateľmi v 1/ až 3/ rade, tak v návrhoch na preskúmanie, ako aj na pojednávaní pred súdom, nemohol súd akceptovať vzhľadom na jednoznačné preukázanie, že správca konkurznej podstaty v danom prípade postupoval v rozpore so zákonným ustanovením § 4 ods. 2 reštitučného zákona.

Krajský súd dal do pozornosti, že pokiaľ ide o nároky súčasných vlastníkov sporných nehnuteľností, právo na náhradu škody, ktorú povinná osoba spôsobí oprávnenej osobe porušením týchto povinností, zostáva nedotknuté a v tejto súvislosti aj právo súčasných vlastníkov je potrebné v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákona riešiť formou občianskoprávných žalôb.

Ďalej krajský súd zastával názor, že z vyššie citovaných ustanovení zákona č. 503/2003 Z. z. vyplýva, že povinnosťou povinnej osoby, teda navrhovateľa v 2/ rade bolo pred zaradením predmetných nehnuteľností do konkurznej podstaty zistiť, či na tieto nehnuteľnosti nebol uplatnený reštitučný nárok, pretože ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu, navrhovateľ v 2/ rade až po uzavretí kúpnych zmlúv, ktorými došlo k odpredaju predmetných nehnuteľností, požiadal odporcu o oznámenie, resp. až po ich uzavretí zisťoval, či nehnuteľnosti nie sú predmetom konania o navrátení vlastníctva pôvodným vlastníkom. Navrhovateľ v 2/ rade prevedením uvedených nehnuteľností na spoločnosť AB AUTO, spol. s r.o., ako aj na fyzické osoby P. N. a X. K. kúpnyimi zmluvami konkretizovanými vo výroku napadnutého rozhodnutia porušil povinnosť zakotvenú v ustanovení § 4 ods. 2 citovaného reštitučného zákona.

Za nedôvodnú považoval krajský súd aj námietku navrhovateľa v 2/ rade, že o predmetných nehnuteľnostiach už bolo raz právoplatne rozhodnuté rozhodnutiami Krajského súdu v Prešove, pričom je potrebné, aby súd tieto rozhodnutia bral v úvahu, ako aj tá skutočnosť, že napadnutým rozhodnutím odporcu bolo rozhodnuté o navrátení vlastníctva oprávneným osobám podľa § 5 ods. 2 zákona č.

503/2003 Z. z. opätovne a v rozpore so zákonom. Podľa názoru krajského súdu správny orgán postupoval v intenciách predchádzajúcich rozsudkov súdu. Poukazom na to, že krajský súd vo svojich rozhodnutiach v roku 2008 presne uviedol, čo je správny orgán povinný v ďalšom konaní o nárokoch oprávnených osôb vykonať, krajský súd konštatoval, že správny orgán sa v ďalšom konaní riadil právnym názorom súdu a vo veci vykonal potrebné úkony.

Krajský súd zdôraznil, že účelom zákona č. 503/2003 Z. z. bolo umožnené uplatniť nárok tým oprávneným osobám, ktoré si uvedený nárok neuplatnili, resp. nemohli uplatniť podľa zákona č. 229/1991 Zb., resp. uplatnili si nárok bezvýsledne. Aj keď bolo Obvodným pozemkovým úradom Humenné rozhodované podľa uplatneného reštitučného nároku v súlade s ustanoveniami zákona č. 229/1991 Zb., nič nebránilo správnejmu orgánu o tomto nároku rozhodnúť za podmienok splnených na navrátenie vlastníctva podľa zákona č. 503/2003 Z. z. a to nezávislé od predchádzajúceho rozhodnutia odporcu podľa zákona č. 229/1991 Zb., ktoré bolo zastavené z procesných dôvodov. Nejde v tomto prípade o prekážku právoplatnej rozhodnutej veci v zmysle ustanovenia § 159 ods. 3 O.s.p., pretože takéto rozhodnutie nemožno považovať za takúto procesnú prekážku.

Za správne krajský súd považoval konštatovanie správneho orgánu, že všetky orgány verejnej moci sú povinné v pochybnostiach vykladať právne normy v súlade s ústavou a v súlade s medzinárodnými zmluvami garantovanými základné práva a slobody, stotožniac sa s argumentáciou, že v prípade kolízie dvoch ústavných princípov - princípu právnej istoty a princípu zákonnosti bolo v danom prípade potrebné uprednostniť princíp právnej istoty, majúci za to, že správny orgán preto nepochybil, ak vo vzťahu k námietkam povinnej osoby o povinnosti postupovať podľa Zákona o konkurze a vyrovnaní a v súlade s právoplatnými rozhodnutiami konkurzného súdu (princíp zákonnosti), uprednostnil princíp právnej istoty z dôvodu, že predmetom konania bolo konanie o navrátenie vlastníctva podľa reštitučného zákona, ktorého účelom bolo odstránenie krívd spôsobených totalitným režimom v dôsledku ktorých došlo k strate vlastníctva a iným výkladom by k odstráneniu krívd nedošlo.

Krajský súd napadnuté rozhodnutie odporcu zo dňa 26. septembra 2011 pod č. 2011/00043-35-OJ ako vecne správne a zákonné potvrdil v zmysle ustanovenia § 250q ods. 2 O.s.p., pretože vychádzalo zo spoľahlivo zisteného stavu, ktorý bol správne právne posúdený a rozhodnutie je zrozumiteľné, náležité a podrobne odôvodnené.

O trovách krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. a keďže navrhovatelia v 1/ až 3/ rade v konaní neboli úspešní, náhradu trov konania im nepriznal a odporca zo zákona nemá nárok na náhradu trov konania.

II.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal navrhovateľ v 2/ rade. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania navrhovateľ namietal, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako aj napadnuté rozhodnutie odporcu nie sú v súlade so zákonom a obe rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vytýkal súdu prvého stupňa, že sa dopustil procesných pochybení, keď navrhovateľa v 2/ rade nesprávne označil v úvodnej časti rozsudku, pri označení resp. určení okruhu účastníkov obchádzal ustanovenia §§ 18 a 19 O.s.p., keď svojvoľne s okruhom účastníkov manipuloval, ktorý postup súdu prvého stupňa považoval v hrubom rozpore s ust. § 92 O.s.p.. Tvrdil, že podľa rozhodnutia odporcu účastníkov podľa súpisu by malo byť 233, avšak krajský súd uznesením 2 Sp 19/2011-141 zo dňa 8. júna 2012 ustálil okruh na 232 účastníkov, pričom nevysvetlil tento rozdiel a ani nevysvetlil, ktorého účastníka, ako v porovnaní s rozhodnutím odporcu neakceptoval.

K veci samej namietal, že predmet konania bol určený návrhom, resp. návrhmi, z ktorého dôvodu nie je zrejme, či krajský súd napadnutým rozsudkom rozhodol o všetkých výrokoch preskúmaného

rozhodnutia ObPÚ v Humennom zo dňa 26. septembra 2011, pretože o jednom z výrokov ani rozhodnúť nemohol a ani mu to neprislúcha, pretože na str. 15 v odsekoch 1, 2, 3, 4 a str. 16 v odseku 5 je uvedené, že jednotlivé kúpne zmluvy sú neplatné. Poukázal na to, že Okresný súd v Humennom rozsudkom lOC 175/2009-174 zo dňa 28. septembra 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19. októbra 2010 určil, že navrhovateľ v 3/ rade AB AUTO spol. s r.o. Humenné je vlastníkom nehnuteľností, ktoré sú predmetom napadnutého rozhodnutia ObPÚ Humenné zo dňa 26. septembra 2011 a pokiaľ ide o ostatné zmluvy, resp. o ostatných kupujúcich ich kúpne zmluvy neboli nikdy zákonným spôsobom zrušené. Výslovil názor, že v tomto zmysle je záväzné pre Krajský súd v Prešove aj pre odporcu aj právoplatne opatrenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2 K 563/95 z 26. februára 2008, ktorým bola kúpna zmluva v prospech navrhovateľa v 3/ rade nielen schválená, ale správcovi konkurznej podstaty bol daný záväzný pokyn, v akej lehote má byť táto kúpna zmluva uzavretá.

Navrhovateľ ďalej namietal, že pokiaľ ide o samotný nárok tzv. oprávnených osôb už v predchádzajúcom konaní bolo preukázané, že tieto si neuplatnili svoje nároky riadne a včas a preto boli prekludované. Mal za to, že rovnako nie je možné akceptovať ani stanovisko súdu, že tzv. oprávnené osoby si prostredníctvom X. uplatnili svoj nárok podaním z podaním zo dňa 30. decembra 2004 riadne a včas. Dôvodil, že správny orgán je povinný vydávať o každom uplatnenom nároku jednotlivé rozhodnutie a ani v priebehu predchádzajúcich konaní, ani do terajšieho rozsudku Krajského súdu v Prešove odporca nepreukázal, aby pre každý uplatnený i pre každé vydané správne rozhodnutie vytvoril samostatný administratívny spis. V danej súvislosti dal do pozornosti napr. právoplatný a záväzný rozsudok Krajského súdu v Prešove 2 Sp/14/2008-17 zo dňa 12. septembra 2008.

Tiež namietal správnosť stanoviska súdu, že aj keď zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní je špeciálnou normou, potom zákon č. 503/2003 Z. z. je normou špeciálnejšou. Uviedol, že vôbec neprislúcha súdu tieto dve normy takýmto spôsobom hodnotiť, alebo ide o ďalšie hrubé porušenie O.s.p., pretože tento svoj záver náležitým spôsobom neodôvodnil, čím porušil ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p., poukazom na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 6/0 zo dňa 13. marca 2003. Dôvodil, že pokiaľ sa súd v odôvodnení svojho rozsudku nevysporiadal so všetkými tvrdeniami ako aj vykonanými dôkazmi, resp. nevykonanými dôkazmi, ktoré majú zásadný právny význam pre posúdenie veci a rozhodnutie, je potom jeho právne posúdenie a následne rozhodnutie vo veci nesprávne. Poukazom na § 68 ods. 1 ZKV tvrdil, že pri súpise majetku a zahrnutí pozemkov zapísaných v pozemno-knižnej vložke 683 k. ú. R., predtým ako pozemky zapísal do súpisu podstaty, skúmal, či tieto pozemky nemajú byť vydané oprávneným osobám podľa zákonov upravujúcich zmiernenie niektorých majetkových krívd, v tom čase sa jednalo o zákon č. 229/1991 Zb., pričom zistil, že na majetok úpadcu Poľnohospodárske družstvo Udavské boli uplatnené reštitučné nároky, ktoré však neboli úspešné, keď pozemkový úrad vydal rozhodnutia, ktorým týmto spoločnostiam nepriznal vlastnícke právo k pozemkom zapísaných vo PK vl. 683 k. ú. R.. Ďalej tvrdil, že o tom, že bol vyhlásený konkurz na úpadcu Poľnohospodárske družstvo Udavské, mali vedomosť pozemkové spoločenstvá v Udavskom, väčšina občanov Udavského, Obecný úrad v Udavskom a vyplývalo to aj zo zápisu na LV č. XXXX k. ú. R. a aj napriek týmto skutočnostiam si u neho ako správcu konkurznej podstaty neuplatnila reštitučný nárok žiadna fyzická osoba ani podľa zákona č. 503/2003 Z. z.. Tvrdil, že o skutočnosti, že na pozemky zapísané na LV č. XXXX k. ú. R. bol uplatnený reštitučný nárok podľa zák. č. 503/2003 Z. z. sa dozvedel až dňa 27. februára 2008, kedy mu Obvodný pozemkový úrad v Humennom doručil 96 rozhodnutí pod č. j. 2008/00269-01 Vě zo dňa 11. februára 2008, pričom o tomto konaní ho správny orgán za celé roky ani len neupovedomil. Ďalej uviedol, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX k. ú. R. boli zaradené do konkurznej podstaty pred účinnosťou zákona č. 503/2003 Z. z., v čase zaradenia nehnuteľnosti postupoval v súlade s § 68 ods. 1 ZKV, zaradením týchto nehnuteľností do konkurznej podstaty úpadcu začal pre nehnuteľnosti platiť zvláštny režim zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, podľa ktorého zákona postupoval aj pri speňažovaní nehnuteľností z konkurznej podstaty.

Navrhovateľ považoval za demagogické tvrdenie, že povinnosťou povinnej osoby, teda navrhovateľa v 2/ rade podľa zákona č. 503/2003 bolo zisťovať, či na nehnuteľnosti zapísanej do konkurznej podstaty nebol uplatnený reštitučný nárok, táto povinnosť bola splnená v čase začatia konkurzu. Tiež namietal, že identifikácia a popisovaný stav pozemkov je nejasný a neurčitý, a preto nesprávny. Nesúhlasil ani so

stanoviskom krajského súdu, keď sa stotožnil s argumentáciou odporcu, že v prípade kolízií dvoch ústavných princípov - princípu právnej istoty a princípu zákonnosti bolo potrebné v danom prípade uprednostniť princíp právnej istoty, poukazom na dobromyseľnosť nadobúdateľov pozemkov legálnymi a doposiaľ platnými kúpnyimi zmluvami.

III.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal aj navrhovateľ 3/. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie odporcu sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie. Alternatívne navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania navrhovateľ namietal, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je v rozpore so zákonom, keďže vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súčasne namietal nepreskúmateľnosť rozsudku pre nedostatok dôvodov, keď súd prvého stupňa sa nijak nevysporiadal so skutočnosťami uvedeným v jeho návrhu, čím opomenul skutočnosť, ktorá má pre posúdenie veci zásadný význam, v dôsledku čoho zasiahol do práva navrhovateľa na spravodlivý proces, odňal mu možnosť konať pred súdom, ktorý nesprávny postup súdu má za následok nezákonnosť napádaného rozhodnutia. Uviedol, že nadobudol vlastníctvo ku všetkým pozemkom zapísaných na LV č. XXXX k. ú R. rozhodnutím štátneho orgánu - a to rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 10C 175/2009 zo dňa 28. septembra 2010 a právoplatným dňa 19. októbra 2010. Výtýkal Krajskému súdu v Prešove, že v napádanom rozhodnutí sa s rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 10C 175/2009 zo dňa 28. septembra 2010 absolútne nevysporiadal, ako aj sa tiež nevysporiadal so skutočnosťou, že navrhovateľ nie je a ani nemôže byť povinnou osobou podľa § 4 zákona č. 503/2003 Z. z., keďže je obchodnou spoločnosťou založenou podľa § 105 a nasl. Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb. bez majetkovej účasti Slovenskej republiky, teda pozemky nie sú vo vlastníctve Slovenskej republiky a spoločnosť AB AUTO spol. s r.o. nemá k nim právo hospodárenia ani právo správy, je ich nesporným a neobmedzeným vlastníkom, z ktorých dôvodov nemôže správny orgán navrhovateľovi administratívnym rozhodnutím odňať vlastnícke právo, vysloviac názor, že preto výrok Krajského súdu v Prešove potvrdzujúci výrok rozhodnutia odporcu o neplatnosti kúpnej zmluvy je nezákonný.

Namietal, že krajský súd sa ďalej absolútne nevysporiadal s námietkami, týkajúcimi sa včasného uplatnenia reštitučného nároku oprávnených osôb. Nesúhlasil s právnym názorom krajského súdu, že rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, ktorým schvaľoval úkony navrhovateľa 2/ počas konkurzu, nie sú záväzné.

Ďalej namietal, že napádaný rozsudok krajského súdu neobsahuje náležitosti uvedené v ust § 157 ods. 2 O.s.p., keď v odôvodnení rozsudku sa súd nevysporiadal s jediným argumentom navrhovateľa 3/, hoci jeho dôvody majú zásadný význam pre rozhodnutie vo veci samej.

IV.

K odvolaniam navrhovateľov 2/, 3/ sa vyjadril odporca tak, že navrhoval napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Napadnutý rozsudok krajského súdu považoval za vecne správny a v súlade so zákonom. Nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v odvolaní navrhovateľov. Zdôraznil, že účelom reštitučného zákona je prinavrátenie vlastníctva, resp. náhrady oprávneným osobám, ktorým prešlo vlastníctvo k pozemkom na štát alebo inú právnickú osobu v rozhodnom období niektorým zo spôsobov vymenovaných v § 3 ods. 1 reštitučného zákona, poukazom na ústavnú úpravu čl. 20 Ústavy SR, ako aj že absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ktorá pôsobí ex tunc, t.j. od začiatku, nastáva zo zákona, nemožno ju žiadnym spôsobom napraviť a súd na ňu prihliada aj bez námietky, z úradnej povinnosti.

K odvolaniam navrhovateľov 2/, 3/ sa vyjadril aj splnomocnený zástupca ostatných účastníkov konania. Navrhoval, aby odvolací súd odvolanie navrhovateľov zamietol a napadnutý rozsudok krajského súdu

potvrdil. V dôvodoch vyjadrenia uviedol nesúhlasné stanovisko k odvolacím dôvodom navrhovateľov a dal do pozornosti rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžr/20/2014, sp. zn. 10Sžr/21/201, sp. zn. 4Sžr/78/2014 a Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. III. ÚS 127/2010-35 zo dňa 22. júna 2010.

K odvolaniam navrhovateľov 2/, 3/ sa vyjadrili tiež ďalší účastníci konania X.. V. G., X., X. G., P. M. A., X. X. tak, že navrhovali napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

K odvolaniu navrhovateľa 2/ sa vyjadril navrhovateľ 3/ tak, že súhlasí s dôvodmi odvolania navrhovateľa 2/, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je nezákonný a v ostatnom sa pridrižiava svojho odvolania voči rozsudku. Dal do pozornosti rozhodnutia Ústavného súdu SR III. ÚS 153/07, IV.ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 116/06, III. ÚS 30/07, I. ÚS 230/04.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania navrhovateľov 2/, 3/ (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolania prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd potvrdil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný vyhovel reštitučnému nároku oprávnených osôb uplatnený podľa reštitučného zákona č. 503/2003 Z. z. na navrátenie vlastníctva k žiadaným nehnuteľnostiam.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v opravných prostriedkoch navrhovateľov a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

Predmetom preskúmavacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný v rámci konania podľa reštitučného zákona č. 503/2003 Z. z. žiadateľom ako oprávneným osobám prinavrátil vlastníctvo k žiadaným pozemkom.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k

predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza.

Úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 250l a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ktorými navrhovateľ namietá nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd mal preukázané, že v danej veci súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia odporcu náležite postupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v tretej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Zistil, že základné námietky navrhovateľov 2/, 3/, ktorými napádajú zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ako aj zákonnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa spočívajú v ich tvrdení, že kúpne zmluvy, ktoré navrhovateľ 2/ uzatvoril ako správca konkurznej podstaty úpadcu PD Udavské, sú platné, doposiaľ neboli zákonným spôsobom zrušené a po ich potvrdení súdom sú záväzné pre správny orgán ako súd prvého stupňa, ako aj, že navrhovateľovi 2/ neboli predložené žiadne relevantné doklady a podklady ako prekážky k speňaženiu konkurznej podstaty úpadcu ku dňu uzatvorenia kúpnych zmlúv a súčasne že ako správca konkurznej podstaty v čase realizácie predmetného opatrenia súdu nemal vedomosť, ani žiadnu informáciu o tom, že na predmet prevodu sa vzťahuje zákon č. 503/2003 Z. z. a ako predávajúci postupoval v súlade so zákonom č. 328/1991 Zb..

Podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na

ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva a Európskej únie.

V zmysle ust. § 1 písm. a/, b/ reštitučného zákona tento zákon upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré neboli vydané podľa osobitného predpisu (zák. č. 229/1991 Zb., §§ 37 až 39 zákona č. 330/1991 Zb.). Vlastnícke právo sa vracia k pozemkom, ktoré tvoria a/ poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria, b/ lesný pôdny fond.

Podľa § 5 ods. 1, 2, 3, 5 reštitučného zákona právo na navrátenie vlastníctva k pozemku môže uplatniť oprávnená osoba do 31. decembra 2004 na obvodnom pozemkovom úrade, v ktorého obvode vlastnila pozemok, a zároveň preukáže skutočnosti podľa § 3. Neuplatnením práva v lehote právo zanikne. Rozhodnutie o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 6 ods. 2 a 3 vydá obvodný pozemkový úrad. Na konanie podľa ods. 2 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Proti rozhodnutiu obvodného pozemkového úradu podľa odsekov 2 a 4 možno podať opravný prostriedok na súde.

Podľa § 3 ods. 1, písm. d/ zákona č. 503/2003 Z. z. oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku odňatia bez náhrady postupom podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov.

Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 503/2003 Z. z. povinnými osobami sú právnické osoby, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona majú k pozemku vo vlastníctve Slovenskej republiky právo hospodárenia alebo právo správy, a poľnohospodárske družstvá.

Povinná osoba je povinná s pozemkami až do navrátenia vlastníctva k pozemkom oprávnenej osobe nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára a nemôže pozemok previesť odo dňa účinnosti tohto zákona do vlastníctva iného; takýto úkon je neplatný. Právo na náhradu škody, ktorú povinná osoba spôsobí oprávnenej osobe porušením týchto povinností, zostáva nedotknuté.

Podľa § 68 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. v znení platnom ku dňu uzatvorenia predmetnej kúpnej zmluvy veci, ktoré majú byť vydané oprávneným osobám podľa zákonov upravujúcich zmiernenie niektorých majetkových krívd, sa zahŕňajú do podstaty len vtedy, ak nároky neboli v zákonom ustanovených lehotách uplatnené alebo boli zamietnuté.

Pre konanie o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 3 ods. 1, 2 v spojení s § 6 ods. 2 a 3 zákona č. 503/2003 Z. z. platia všeobecné predpisy o správnom konaní, teda ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. v platnom znení o správnom konaní (ďalej len správny poriadok) podľa § 5 ods. 3 tohto zákona.

Podľa § 32 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány, orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie.

Podľa § 3 ods. 1, 2 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa žalovaný správny orgán v danej veci postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážil dostatok skutkových podkladov, vo veci zistil skutočný stav, zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver, ktorý aj náležite odôvodnil v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, a preto jeho rozhodnutie treba považovať za vydané v súlade so zákonom. Z uvedených dôvodov v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre potvrdenie napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu súdom prvého stupňa podľa § 250q ods. 2 O.s.p..

Predpokladom navrátenia vlastníctva k pozemkom alebo priznania náhrady za nehnuteľnosti, ktoré nie je možné vydať bolo, aby si oprávnená osoba uplatnila reštitučný nárok na pozemkovom úrade v zmysle § 5 ods. 1 uvedeného zákona a súčasne preukázala splnenie zákonných podmienok oprávnenej osoby ustanovených v § 2 ods. 1, 2, ako aj že žiadané nehnuteľnosti prešli v zákonnej dobe (od 25. februára 1948 do 1. januára 1990) na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku skutočností taxatívne ustanovených v § 3 ods. 1, 2, 3, právo na navrátenie vlastníctva alebo priznanie náhrady si oprávnená osoba uplatnila v lehote ustanovenej v § 5 ods. 1 (do 31. decembra 2004) a žiadané pozemky ku dňu odňatia mali charakter pôdy podľa § 1 ods. 1 ako aj, že žiadané nehnuteľnosti neboli vydané podľa zákona o pôde (zákon č. 229/1991 Zb. §§ 37 až 39 zákona č. 330/1991 Zb.).

Vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci je zrejmé, že predmetom reštitučného nároku boli pozemky, ktoré prešli na štát spôsobom zákonom predpokladaným v zmysle § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 503/2003. Z. z. (oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku odňatia bez náhrady postupom podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov). Žiadatelia si dňa 30. decembra 2004 uplatnili nárok na navrátenie vlastníckeho práva k predmetným pozemkom podľa zákona č. 503/2003 Z. z. písomnou žiadosťou na Obvodnom pozemkovom úrade Humenné a súčasne preukázali oprávnenosť osoby. Uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 2K 563/95-18 zo dňa 28. novembra 1997 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka - úpadcu - Poľnohospodárske družstvo Udavské a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. Ľuboš Bajžík. Nehnuteľnosti, ku ktorým si žiadatelia ako oprávnené osoby, uplatnili reštitučný nárok podľa zákona č. 503/2003 Z. z. boli po dobe účinnosti tohto zákona uvedeným správcom konkurznej podstaty Poľnohospodárskeho družstva Udavské v konkurze, predané na základe kúpnych zmlúv a to - Kúpnu zmluvou č. V-1984/04 zo dňa 17. decembra 2004 P. N.; Kúpnu zmluvou č. V-1110/10 zo dňa 31. augusta 2010 boli P. N. odpredané T.. T.. M. B., trvale bytom A. XX/XX, XXX XX A.; Kúpnu zmluvou č. V-1920/2004 zo dňa 20. decembra 2004 X. J., trvale bytom R.Q. XX, XXX XX R.; Kúpnu zmluvou č. V-420/2008 zo dňa 27. februára 2008 obchodnej spoločnosti AB AUTO, spol. s r.o., ul. Starinská, Humenné.

Zo skutkových zistení tiež jednoznačne vyplýva, že vlastníctvo k pozemkom, ku ktorým si v zákonnej lehote žiadatelia uplatnili reštitučný nárok na navrátenie vlastníctva, v čase účinnosti zákona č. 503/2003 Z. z. svedčilo Poľnohospodárskemu družstvu Udavské, a preto bol povinnou osobou podľa § 4 ods. 1

zákona č. 503/2003 Z. z., na ktorú skutočnosť vyhlásenie konkurzu na uvedené družstvo nemalo žiadnu relevanciu.

Účinky vyhlásenia konkurzu zákonodarca ustanovuje v § 14 zákona č. 328/1991 Zb.. Vyhlásením konkurzu družstvo stratilo len oprávnenie samostatne nakladať s majetkom družstva, pričom ako subjekt práva nezaniklo. Zákonodarca v právnej norme § 68 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. ustanovuje, že veci, ktoré majú byť vydané oprávneným osobám podľa zákonov upravujúcich zmiernenie niektorých majetkových krívd, sa zahŕňajú do podstaty len vtedy, ak nároky neboli v zákonom ustanovených lehotách uplatnené alebo boli zamietnuté. Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 4 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z. z. zakotvuje povinnosť povinnej osobe nakladať s pozemkami až do navrátenia vlastníctva k pozemkom oprávnenej osobe so starostlivosťou riadneho hospodára a súčasne jej zakazuje previesť pozemok odo dňa účinnosti tohto zákona do vlastníctva iného pod sankciou neplatnosti takéhoto úkonu. Pokiaľ teda správca konkurznej podstaty úpadcu - Poľnohospodárskeho družstva Udavské v konkurze - navrhovateľ 2/, kúpnymi zmluvami, vyššie uvedenými, previedol vlastnícke právo k pozemkom, ktoré tvorili predmet uplatneného reštitučného nároku žiadateľov, na iného, takáto kúpna zmluva sú neplatné od počiatku na základe zákona, z ktorých dôvodov žalovaný správny orgán postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ na ich neplatnosť prihliadal a rozhodol o reštitučnom nároku žiadateľov posudzujúc naplnenie zákonných podmienok pre priznanie vlastníctva.

Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolacie námietky navrhovateľov 2/, 3/ vo vzťahu k platnosti predmetných zmlúv, ako aj odvolacie námietky navrhovateľa 2/ o jeho nevedomosti o uplatnenom reštitučnom nároku považoval za nedôvodné.

Odvolací súd za nedôvodnú považoval aj ďalšiu námietku, ktorou navrhovatelia 2/, 3/ zhodne namietali, že žiadatelia si reštitučný nárok neuplatnili riadne v zákonnej lehote.

Zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu je zrejmé, že žiadatelia dňa 30. decembra 2004 si uplatnili na Obvodnom pozemkovom úrade v Humennom podľa reštitučného zákona (č. 503/2003 Z. z.) nárok na navrátenie vlastníctva k predmetným pozemkom prostredníctvom X. X., ktorého na základe individuálnych plných mocí splnomocnili na uplatnenie reštitučného nároku na navrátenie vlastníctva k pozemkom uvedených v bode 2 výroku napadnutého rozhodnutia a súčasne ho splnomocnili na dokladovanie a preberanie všetkých písomností, vrátane rozhodnutia vo veci uplatnenia reštitučného nároku. Zo skutkových zistení žalovaný správny orgán správne ustálil svoj právny záver, že oprávnené osoby uvedené v napadnutom rozhodnutí splnili podmienku uplatnenia reštitučného nároku v zákonom stanovenej lehote do 31. decembra 2004. Pokiaľ navrhovatelia v opravných prostriedkoch proti napadnutému rozhodnutiu odporcu tvrdili opak, spočívala na nich povinnosť preukázať správnosť a pravdivosť ich tvrdení, čo z výsledkov vykonaného dokazovania vyplývajúceho z administratívneho spisu ako aj v procese súdneho prieskumu nevyplývalo.

Odvolací súd rovnako za nedôvodné považoval tvrdenia navrhovateľa 2/, že správny orgán je povinný vydávať o každom uplatnenom nároku jednotlivé rozhodnutie a ani v priebehu predchádzajúcich konaní, ani do terajšieho rozsudku Krajského súdu v Prešove odporca nepreukázal, aby pre každý uplatnený nárok a pre každé vydané správne rozhodnutie vytvoril samostatný administratívny spis.

Z administratívneho spisu jednoznačne vyplýva postup žalovaného správneho orgánu, ktorým konania o individuálnych žiadostiach oprávnených osôb spojil na spoločné konanie, ktorý postup nemá žiadnu relevanciu na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporcu.

Odvolací súd za nedôvodné považoval aj ďalšie námietky navrhovateľov 2/, 3/, ktorými zhodne namietali, že súd prvého stupňa postupoval v rozpore s právnou úpravou § 157 ods. 2 O.s.p., keď sa náležite nevysporiadal so všetkými námietkami nimi vznesenými v ich opravných prostriedkoch, ako aj, že prvostupňový súd dostatočne neodôvodnil svoj právny záver o zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia.

Najvyšší súd zhodnotil, že spôsob, akým sa súd prvého stupňa vysporiadal s relevantnými tvrdeniami

navrhovateľov v odôvodnení svojho rozsudku je postačujúci, keď súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia náležite uviedol skutkové zistenia, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, správne aplikoval príslušné ustanovenia právnych predpisov vzťahujúcich sa na predmetnú vec, svoju právnu úvahu, na základe ktorej vyvodil svoj právny záver a súčasne v odôvodnení rozsudku zodpovedal na právne významné námietky navrhovateľov a tým realizoval ich ústavné právo na súdnu ochranu v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, súčasťou ktorého je aj právo účastníka konania, aby v rozhodnutí boli uvedené dostatočné dôvody, na základe, ktorých bolo rozhodnuté vo veci. Súd prvého stupňa pri odôvodňovaní napadnutého rozsudku náležite postupoval v intenciách judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. I. ÚS 243/07, IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09), ako aj v intenciách judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj ESĽP), (napr. v rozhodnutí Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30), keď v odôvodnení napadnutého rozsudku poukazom na skutkové zistenia danej veci a na tvrdenia účastníkov konania vznesené v ich opravných prostriedkoch v prípade navrhovateľov a vyjadrenia odporcu a ostatných účastníkov konania náležite vyhodnotil dôkazy s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, v súlade s relevantnou právnou úpravou (zákon č. 503/2003 Z. z., č. 328/1991 Zb.) a jasným a zrozumiteľným spôsobom uviedol svoju právnu úvahu, na základe ktorej ustálil svoj právny záver. Nebolo povinnosťou súdu prvého stupňa sa vyjadriť ku všetkým námietkam navrhovateľov, pretože ani judikatúra ESĽP a ani Ústavného súdu SR nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, avšak vyžaduje odpoveď práve na argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa v súlade so zákonom zameral svoju pozornosť v procese súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu otázkam zásadného významu, za ktoré považoval včasnosť uplatneného reštitučného nároku oprávnenými osobami a aplikáciu § 4 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z. z..

Odvolací súd za nedôvodné považoval tiež námietky navrhovateľa 2/, ktorými namietal nezákonnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa pre jeho procesné pochybenia vo vzťahu k účastníkom konania.

Podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov. Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a (§ 250l ods. 1, 2 O.s.p.).

Konanie sa začína na návrh, ktorým je opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu. Účastníkmi konania sú tí, ktorí nimi sú v konaní na správnom orgáne, a správny orgán, ktorého rozhodnutie sa preskúmava (§ 250m ods. 1, 3 O.s.p.).

Návrh podľa § 92 ods. 2 možno v konaní podľa tejto časti podať, len ak neuplynula lehota podľa § 250b ods. 1 (§ 250 ods. 5).

Vychádzajúc zo skutkových zistení a citovanej právnej úpravy účastníkmi preskúmanacieho súdneho konania v danom prípade boli navrhovateľa, odporca a všetci tí, ktorí boli účastníkmi správneho konania (žiadatelia reštitučného nároku) a v prípade ich smrti ich právni nástupcov (§ 460 Občianskeho zákonníka).

Z uvedených dôvodov nebolo povinnosťou súdu prvého stupňa rozhodovať uznesením o pribratí ďalších účastníkov správneho konania do konania súdu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu - odporcu, začatého na základe opravného prostriedku navrhovateľov. Tento úkon prvostupňového súdu je však bez právnej relevancie k zákonnosti napadnutého rozsudku.

Pokiaľ súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu aj opomenul niektorého z účastníkov, ktorý bol účastníkom správneho konania, resp. jeho právnych nástupcov, právo ochrany zákonodarca priznáva opomenutému účastníkovi, ktorým v danom prípade navrhovateľ 2/ nebol, keďže z predloženého súdneho spisu jednoznačne vyplýva, že prvostupňový súd v procese súdneho prieskumu náležite postupoval v úzkej súčinnosti s uvedeným navrhovateľom.

Odvolací súd považoval za nedôvodné aj tvrdenia navrhovateľa 2/, ktorými namietal, že predmet konania bol určený návrhom, resp. návrhmi, z ktorého dôvodu nie je zrejmé, či krajský súd napadnutým rozsudkom rozhodol o všetkých výrokoch preskúmaného rozhodnutia ObPÚ v Humennom z 26. septembra 2011, pretože o jednom z výrokov ani rozhodnúť nemohol a ani mu to neprislúcha, pretože na str. 15 v ods. 1, 2, 3, 4 a str. 16 v ods. 5 je uvedené, že jednotlivé kúpne zmluvy sú neplatné.

Vychádzajúc z obsahu preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu (zo dňa 26. septembra 2011 č. 2011/00043-35-OJ) je zrejmé, že odporca vo výroku rozhodnutia rozhodol:

- v bode 1/ oprávnené osoby podľa § 2 ods. 1, 2, písm. c/ zákona č. 503/2003 Z. z., ktoré označil, spĺňajú podmienky § 3 ods. 1, písm. d/ zákona č. 503/2003 Z. z.,
- v bode 2/ oprávneným osobám sa dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia navráti vlastníctvo k pozemkom v katastrálnom území zapísané pôvodne na pozemkovoknižnej vložke č. 575, neskôr odpísané na základe č. d. 1369 zo dňa 29. novembra 1950 do pozemkovoknižnej vložky č. 683, ktoré prešli na Jednotné roľnícke družstvo v Udavskom z dôvodu uvedeného v ustanovení § 3 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona, a to podľa stavu prechodu, ktorý je presne popísaný čo sa týka pozemnoknižnej vložky č. 683 ako aj predmetné parcely mpč. a druh pozemku a výmery, ktoré vo výroku špecifikoval podľa stavu v čase prechodu vlastníctva a súčasne podľa stavu ku dňu účinnosti reštitučného zákona t.j. ku dňu 1. januára 2004, v ktorej časti súčasne odporca uvádza, že kúpne zmluvy uzatvorené medzi správcom konkurznej podstaty úpadcu - PD Udavské v konkurze a tretími osobami, predmetom ktorých boli pozemky, ku ktorým si oprávnené osoby uplatnili reštitučné nárok, sú neplatné.
- v bode 3/ Správa katastra Humenné na základe tohto právoplatného rozhodnutia zapíše pozemky uvedené v bode 2/ výroku tohto rozhodnutia do listu vlastníctva tak, ako to špecifikoval v tomto bode 3/.

Z výroku napadnutého rozhodnutia odporcu je teda zrejmé, že odporca v bode 2/ oprávneným osobám uvedeným v bode 1/ prinavracia vlastníctvo k žiadaným pozemkom, pri špecifikácii pozemkov podľa stavu v čase prechodu vlastníctva a súčasne podľa stavu ku dňu účinnosti reštitučného zákona t.j. ku dňu 1. januára 2004 a súčasne uvádza, že uvedené kúpne zmluvy, ktorými správca konkurznej podstaty úpadcu - PD Udavské v konkurze odpredal tretím osobám pozemky, ku ktorým si oprávnené osoby uplatnili reštitučné nárok, sú neplatné. Pokiaľ aj žalovaný správny orgán uvedené skutkové zistenia uviedol do výroku rozhodnutia a nie do odôvodnenia tohto rozhodnutia, takýto postup odporcu nie je možné považovať za takú vadu konania a rozhodovania, ktorá by mala za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa nepochybil, keď preskúmané rozhodnutie potvrdil.

Odvolací súd nemohol súhlasiť ani s argumentáciou navrhovateľov 2/, 3/, uvedenou v ich odvolaniach vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu v Humennom č. k. lOC 175/2009-174 zo dňa 28. septembra 2010, ktorým okresný súd určil, že navrhovateľ 3/ AB AUTO spol. s r.o. Humenné je vlastníkom nehnuteľností, ktoré sú predmetom napadnutého rozhodnutia ObPÚ Humenné zo dňa 26. septembra 2011.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že okresný súd vyhovel návrhu navrhovateľa 3/. Navrhovateľ 3/ tento svoj návrh odôvodnil tým, že s odporcom - JUDr. Ľubošom Bajúžikom, správcom konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo Udavské v konkurze, uzatvorili dňa 27. februára 2008 kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. R., účinky vkladu vlastníckeho práva v prospech navrhovateľa 3/ nastali dňa 27. marca 2008 pod č. V 420/2008, na základe administratívneho rozhodnutia správneho orgánu - Katastrálneho úradu v Prešove č. V 31/2008 zo dňa 22. decembra 2008 potvrdeného Rozhodnutím Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. LPO 1043/2009-Va zo dňa 14. apríla 2009 bol do katastra nehnuteľností opäť zapísaný odporca JUDr. Ľuboš Bajúžik, správca konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo Udavské v konkurze.

Zo skutkových zistení vyplývajúcich z uvedeného rozhodnutia okresného súdu je zrejmé, že navrhovateľ 3/ sa domáhal ochrany a uznania svojho vlastníckeho práva k pozemkom, ktoré nadobudol na základe

kúpnej zmluvy zo dňa 27. februára 2008 a obnovenia faktického a právneho stavu. Okresný súd určil vlastníctvo k predmetným pozemkom v prospech navrhovateľa 3/ na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej s JUDr. Ľubošom Bajúžikom, správcom konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo Udavské v konkurze dňa 27. februára 2008. V zmysle uvedeného navrhovateľ 3/ nadobudol vlastnícke právo k predmetným pozemkom na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej s JUDr. Ľubošom Bajúžikom, správcom konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo Udavské v konkurze dňa 27. februára 2008, ktorú skutočnosť okresný súd uvedeným rozsudkom len deklaroval.

Z uvedených dôvodov bol správny úsudok žalovaného správneho orgánu vyslovený v preskúmanom rozhodnutí, že predmetná kúpna zmluva zo dňa 27. februára 2008 je v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z. z. neplatná.

Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu a z relevantnej právnej úpravy, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa v preskúmanej veci postupom v súlade s právnou úpravou ustanovenou tretej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 250l a nasl.), v rozsahu námietok navrhovateľov uvedených v ich oprávnom prostriedku náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa s nimi taktiež náležite vysporiadal.

Odvolací súd považujúc námietky navrhovateľov 2/, 3/ uvedené v ich odvolaniach proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť ich odvolacieho návrhu, napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľom, ktorí nemali úspech v odvolacom konaní, náhradu trov tohto konania nepriznal. Odporcovi a ostatným účastníkom konania náhradu trov konania zákonodarca nepriznáva.

Vzhľadom k tomu, že zákonom č. 180/2013 Z. z. (§ 8 písm. b/) boli s účinnosťou od 1. októbra 2013 zrušené obvodné pozemkové úrady, ktorých pôsobnosť a právomoc na úseku pozemkových úprav prešla podľa § 9 ods. 1, 4 na okresné úrady odvolací súd podľa § 107 ods. 4 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. na strane odporcu konal s Okresným úradom v Humennom, do právomoci ktorého prešla pôsobnosť Obvodného pozemkového úradu v Humennom.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.